

Μεγάλη Τετάρτη - Της αλειψάσης τον Κύριον μύρω

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Της αλειψάσης τον Κύριον μύρω

Εορτάζει 4 ημέρες πριν το Άγιο Πάσχα.

Γυνή, βαλούσα σώματι Χριστού μύρον,

Την Νικοδήμου προύλαβε σμυρναλόην.

Κατά την Μεγάλη Τετάρτη επιτελούμε ανάμνηση του γεγονότος της αλείψεως του Κυρίου με μύρο από μια πόρνη γυναίκα. Επίσης φέρεται στη μνήμη μας, η σύγκλιση του Συνεδρίου των Ιουδαίων, του ανωτάτου δηλαδή Δικαστηρίου τους, προς λήψη καταδικαστικής αποφάσεως του Κυρίου, καθώς και τα σχέδια του Ιούδα για προδοσία του Διδασκάλου του.

Δύο μέρες πριν το Πάσχα, καθώς ο Κύριος ανέβαινε προς τα Ιεροσόλυμα, κι ενώ βρισκόταν στο σπίτι στου λεπρού Σίμωνα, τον πλησίασε μια πόρνη γυναίκα κι άλειψε το κεφάλι Του με πολύτιμο μύρο. Η τιμή του ήταν γύρω στα τριακόσια δηνάρια, πολύτιμο άρωμα και γι' αυτό οι μαθητές την επέκριναν και περισσότερο απ' όλους ο Ιούδας. Γνώριζαν οι μαθητές καλά πόσο μεγάλο ζήλο έδειχνε πάντοτε

ο Χριστός για την ελεημοσύνη προς τους φτωχούς. Ο Χριστός όμως την υπερασπίστηκε, για να μην αποτραπεί απ' το καλό της σκοπό. Ανέφερε μάλιστα και τον ενταφιασμό Του, προσπαθώντας να αποτρέψει τον Ιούδα από τη προδοσία, αλλά μάταια. Τότε απέδωσε στη γυναίκα την μεγάλη τιμή να διακηρύσσεται το ενάρετο έργο της σε ολόκληρο την οικουμένη.

Ο Ιερός Χρυσόστομος υποστηρίζει ότι δύο ήταν οι γυναίκες που άλειψαν με μύρο τον Κύριο. Οι τρεις πρώτοι Ευαγγελιστές αναφέρουν μια και την ίδια γυναίκα, που πήρε την ονομασία πόρνη. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης όμως κάνει λόγο για άλλη γυναίκα, αξιοθαύμαστη και σεμνή, τη Μαρία την αδελφή του Λαζάρου, που άλειψε τα άχραντα πόδια Του σκουπίζοντας τα με τις τρίχες των μαλλιών της.

Άπολυτίκιον

Ήχος πλ. δ'.

Ίδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρησει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὕρησει ράθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνησον κράζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

(Μετάφραση Ανδρέας Θεοδώρου)

Να, ὁ Νυμφίος ἔρχεται στὸ μέσο τῆς νύχτας, κι εὐτυχισμένος θὰ εἶναι ὁ δοῦλος ποὺ θὰ τὸν βρεῖ (ὁ Νυμφίος) ξάγρυπνο νὰ τὸν περιμένει· ἀνάξιος ὅμως πάλι θὰ εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ θὰ τὸν βρεῖ ράθυμο καὶ ἀπροετοίμαστο. Βλέπε, λοιπόν, ψυχὴ μου νὰ μὴ βυθιστεῖς στὸν πνευματικὸ ὕπνο, γιὰ νὰ μὴν παραδοθεῖς στὸ θάνατο (τῆς ἁμαρτίας) καὶ νὰ μείνεις ἔξω τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ἀνάνηψε κράζοντας· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶσαι ἐσὺ ὁ Θεὸς· σῶσε μας διὰ τῆς προστασίας τῶν ἐπουρανίων ἀσωμάτων δυνάμεων (τῶν Ἀγγέλων).

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ἐπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεισιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

(Μετάφραση Ανδρέας Θεοδώρου)

Ἀγαθὲ Κύριε, ἂν καὶ ἀμάρτησα πιδὸ πολὺ ἀπὸ τὴν πόρνη ὅμως δέ σοῦ πρόσφερα (ὅπως ἐκείνη) βροχὴ δακρύων μετανοίας· ἀλλὰ πέφτω στὰ πόδια σου, σιωπηλὰ δεόμενος καὶ ἀσπαζόμενος τὰ ὀλοκάθαρα πόδια σου, νὰ μοῦ χορηγήσεις συγχώρηση τῶν πταισμάτων μου, κράζοντας Σωτῆρα μου: Λύτρωσέ με ἀπὸ τὸν ἠθικὸ βόρβορο τῶν ἀμαρτημάτων μου καὶ σῶσε με.

Κάθισμα

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσιν, κατακενοῦσά σου ποσὶ Φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κελεύσει σου, πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητῆς ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρῳ συμφύρεται, φιλαργυρία ἀπεμπολῶν σε. Δόξα Χριστῷ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

(Μετάφραση Ανδρέας Θεοδώρου)

Μιὰ πόρνη γυναίκα σὲ πλησίασε, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ ἄδειασε στὰ πόδια σου ἀρώματα ἀνακατεμένα μὲ δάκρυα. Καὶ τὴ στιγμὴ ἐκείνη λυτρώθηκε μὲ τὸ πρόσταγμα σου ἀπὸ τὴ δυσωδία τῶν ἀμαρτημάτων της. Ἀντίθετα ὁ Ἰούδας, ὁ ἀχάριστος μαθητῆς, ἂν καὶ ἀνέπνεε τὴν εὐωδία της χάριτός σου, ἀπέβαλε αὐτὴ καὶ ἀναμίχτηκε μὲ τὴν ἀναθυμίαση τοῦ βορβόρου τῆς ἀμαρτίας, πουλώντας σε ἀπὸ φιλαργυρία. Δόξα, Χριστέ, στὴν εὐσπλαχνία σου!

Ἄτερον Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν, προδοῦναί σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. Ὅθεν καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἡ Πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπόση με, μηδὲ βδελύξη Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, ὡς ὁ μόνος φιλόνηθρωπος.

Ὁ Οἶκος

Ἡ πρῶην ἄσωτος Γυνή, ἐξαίφνης σώφρων ὤφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καὶ ἡδονᾶς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι, ὧν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων, ἡ Πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἦλθε βοῶσα πρὸς τὸν Λυτρωτὴν· Φιλόνηρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Ὀπτικοακουστικό Ὑλικό

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται.

Της αλειψάσης τον Κύριον μύρω

Της αλειψάσης τον Κύριον μύρω

Πηγή: saint.gr